| | |
|---|---|
| Súd: | Mestský súd Bratislava IV |
| Spisová značka: | B1-23C/56/2019 |
| Identifikačné číslo súdneho spisu: | 1119218425 |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 28. 06. 2024 |
| Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: | Mgr. Zuzana Belanová |
| ECLI: | ECLI:SK:MSBA4:2024:1119218425.7 |

# ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV v konaní pred sudcom Mgr. Zuzanou Belanovou, v spore žalobcu: A. A. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX D., zastúpený: JUDr. Ján Polák, advokát so sídlom Miletičova 64, 821 08 Bratislava, IČO: 31 817 432, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

**r o z h o d o l :**

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 4554,82 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 01.06.2017 do zaplatenia a sumu 6000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e ta.

III. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 90 %.

**o d ô v o d n e n i e :**

1. Žalobca dňa 21.11.2019 doručil súdu žalobu o náhradu škody vo výške 4774,92 eur a nemajetkovej ujmy v sume 8 000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4774,92 eur od 01.6.2017 do zaplatenia, a to titulom nezákonného rozhodnutia.

2. Žalobu odôvodnil na tom skutkovom základe, že uznesením C.: E./F., zo dňa 25.1.2012 vzniesol vyšetrovateľ PZ Ministerstva vnútra SR, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, úradu inšpekčnej služby, žalobcovi obvinenie za návod podľa § 21 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. k prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, neskôr prekvalifikované na prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. Zákona. Tvrdil, že proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal sťažnosť, ktorá bola zamietnutá ako nedôvodná. Poukázal na to, že Okresný súd v G. rozsudkom sp. zn.: 29T/176/2013 zo dňa 15.12.2015 žalobcu oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. por. Krajský súd v H. uznesením sp. zn. 5To/63/2016 zo dňa 10.11.2016, doručeným 2.2.2017, odvolanie krajského prokurátora zamietol.GP SR podala voči právoplatnému uzneseniu KS Trnava dovolanie a NS SR uznesením zo dňa 7.11.2017, doručeným obhajcovi žalobcu dňa 26.1.2018, dovolanie GP odmietol. Tvrdil, že do času vydania nezákonného rozhodnutia nebol trestne stíhaný a ani vyšetrovaný pre inú trestnú činnosť. V čase vznesenia obvinenia zastával žalobca funkciu zástupcu riaditeľa OR PZ G. a mal povesť (tak v zamestnaní ako aj v civilnom prostredí) nekompromisného, neskorumpovaného, odborne zdatného a súčasne slušného policajta disciplinárne pravidelne odmeňovaného, ktorý bol aj v civilnom živote bezúhonný, naviac s reálnou perspektívou ďalšieho kariérneho postupu. Po vznesení obvinenia bol okamžite postavený pred voľbu či zotrvať v policajnom zbore a ak áno tak na akej funkcii, za akých podmienok a s akými vyhliadkami do budúcnosti. Riaditeľ KR PZ H. A. I. žalobcovi oznámil, že v prípade medializácie prípadu bude jeho

zotrvanie vo funkcii neudržateľné a z funkcie bude odvolaný. Ministerstvo vnútra SR následne zverejnilo informáciu o vznesení obvinenia žalobcovi, ktorú masívne začali šíriť televízie JOJ, Markíza, printové média a prevádzkovatelia internetových stránok s tým, že tieto informácie boli hrubo skresľujúce, porušujúce prezumpciu neviny a pretrvávajú na mnohých internetových stránkach v takomto znení doposiaľ. Obvinenie funkcionára PZ z úmyselného trestného činu, bolo podľa zavedenej praxe v PZ dôvodom pre jeho odvolanie z funkcie a následne aj prepustenie zo služobného pomeru. Žalobca bol v uvedenom období naviac konfrontovaný s vyjadrením ministra vnútra, podľa ktorého je čestné a etické: " keď policajta obvinia, sám by mal odísť z PZ, očistiť svoje meno na súde ako občan, aby sa jeho konanie nespájalo s PZ a MV SR, a po očistení svojho mena sa môže vrátiť do PZ. Žalobca bol preto okolnosťami prinútený uvoľniť funkciu zástupcu riaditeľa OR PZ Galanta a následne požiadať aj o uvoľnenie zo služobného pomeru. Predčasným ukončením služobného pomeru a takmer 6 rokov trvajúcim trestným konaním stratil žalobca nárok na vyšší príjem aj z výsluhového dôchodku a odchodného. Vznesenie obvinenia malo vážny a trvalý dopad na pracovný potenciál žalobcu a aj na jeho širšie spoločenské uplatnenie. Uviedol, že si žiadosťou zo dňa 21.03.2017 požiadal o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, avšak žalovaný listom zo dňa 16.05.2017 jeho žiadosti nevyhovel. Žalobca si uplatnil náhradu škody vo výške 4.493,17 € Žalobcovi vznikla počas trestného konania ujma v majetkovej sfére spočívajúca v nákladoch na obhajobu ako aj v nákladoch, ktoré sa spájali s jeho účasťou na procesných úkonoch v trestnom konaní.Za obhajobu zaplatil žalobca obhajcovi dňa 16.2.2017 tarifnú odmenu, náhradu hotových výdavkov a náhradu za stratu času, v celkovej výške 4.493,17 €, ktorú účtoval obhajca faktúrou č. 217007 zo dňa 13.2.2017 s jej prílohou. S vlastnou účasťou žalobcu na procesných úkonoch sa spájali cestovné náklady osobným motorovým vozidlom z miesta bydliska do miesta vykonávania úkonov a späť, vo výške 281,75 €.Žalobca tvrdil, že zo súdneho spisu sú zrejmé jednotlivé úkony obhajcov, ako aj skutočnosť, že úkony boli vykonané vo väčšom rozsahu, ako žalobca žiada. Domáhal sa aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 8 000,- eur, nakoľko jeho údajne protispoločenské konanie ho postavilo do spoločensky nepríjemných situácii v každej sfére života, prišiel o svoje zamestnanie pričom musel odísť v produktívnom veku na vrchole svojich síl do výsluhového dôchodku, čo sa nepochybne prejavilo na jeho finančnej situácii, ktorú negatívne pociťovala celá jeho rodina, nakoľko sa už nedokázal zamestnať na zodpovedajúcej pozícii. Obvinenie zasiahlo do mimoriadne citlivej oblasti života žalobcu akou je občianska bezúhonnosť, česť a vážnosť v spoločnosti ako aj profesijná činnosť, keďže bol v rozpore so skutočnosťou označený za páchateľa závažného protiprávneho konania všeobecne považovaného za protispoločenské, nemorálne a ako také spoločnosťou odsudzované, s dopadom na celú rodinu tak po finančnej, ako aj po psychickej stránke. Ujmu, ktorá mu vznikla vedením trestného stíhania po dobu piatich rokov a následne konaním o mimoriadnom opravnom prostriedku ukončenom až v roku 2018, nie je možné napraviť iba oslobodzujúcim rozsudkom a preto sa žalobca domáha aj náhrady nemajetkovej ujmy. Zo žalovanej sumy 4774,92 eur si uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 5% ročne od 01.06.2017, t.j. po doručení oznámenia žalovaného o výsledku predbežného prerokovania jeho nároku na náhradu škody.

3. Ako dôkaz označil žalobca: Uznesenie C.: E. -XXX/F. zo dňa 25.1.2012,Uznesenie NS SR 2Tdo 61/2017,prehľad internetových linkov - adries, na ktorých je doposiaľ zverejňovaný prípad žalobcu, aktuálne fotokópie niektorých internetových stránok zverejňujúcich prípad žalobcu, fotokópia stránky denníka Nový čas zo dňa 28.1.2012, Žiadosť o predbežné prerokovanie zo dňa 10.3.2017 s prílohami, Podací hárok, Doručenka, List MV SR z 21.3.2017- Odpoveď GP zo dňa 16.5.2017, Predžalobná výzva zo dňa 08.09.2020 + podací lístok, Prehľad úrokových sadzieb ECB. Navrhol vykonať dôkaz výsluchom žalobcu, svedkov manželku a sestru, navrhol oboznámiť sa so spisom MV SR E. C.: E./F. a spisom OS G. sp. zn. 29T/176/2013 v spojení so spisom KS v H. sp. zn. 5To/63/2016.

4. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Vymenoval podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. a dospel k záveru, že žalobca nepreukázal kumulatívne splnenie týchto podmienok. Bol názoru, že uznesenie o vznesení obvinenia nie je možné bez ďalšieho považovať za nezákonné iba z dôvodu, že žalobca bol spod obžaloby oslobodený. Zdôraznil, že aj keď ustálená judikatúra vychádza z toho, že ak je trestné stíhanie skončené iným rozhodnutím, než odsudzujúcim rozsudkom, považuje sa za nezákonné rozhodnutie uznesenie o vznesení obvinenia, takýto právny záver nie je možné paušalizovať. uznesenie C.:E./F. z 25.1.2012 o vznesení obvinenia žalobcovi, nie je nezákonným rozhodnutím. Štátu nie je možné uprieť legitímny záujem na vedení trestného konania proti konkrétnej osobe, ak bolo podozrenie zo spáchania trestného činu. Postup vyšetrovateľa, aj postup prokuratúry bol štandardný, v medziach zákona a na tom nič nemení ani skutočnosť, že žalobca bol napokon spod obžaloby oslobodený. Namietol, že v prípade

trov obhajoby tieto vie posúdiť až po predložení spisu. Len podľa súdneho spisu sp. zn. 29T 176/2013 je totižto možné ustáliť, či náhrada škody je uplatňovaná v súlade s § 18 ods. 1, ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. a či všetky vynaložené výdavky boli vynaložené účelne. Vo vzťahu k nároku na náhradu nemajetkovej ujmy zdôraznil, Tvrdenie žalobcu, že "okolnosťami" bol prinútený požiadať o uvoľnenie zo služobného pomeru príslušníka PZ, nie je objektivizované žiadnym predloženým dôkazom Informácie o trestnom stíhaní žalobcu nezverejnil žalovaný. Žalobcovi po dobrovoľnom odchode zo služobného pomeru príslušníka PZ bolo vyplatené odchodné a priznaný výsluhový dôchodok.. Bol názoru, že existencia nároku na náhradu nemajetkovej ujmy predpokladá preukázanie neoprávneného zásahu do osobnostných práv žalobcu zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdu, pričom o neoprávnenom zásahu do osobnosti fyzickej osoby nie je možné hovoriť v prípade, kde je zásah dovolený zákonom. Tiež tvrdil, že vznik a výšku nemajetkovej ujmy, nestačí iba tvrdiť, ale tieto musia byť aj preukázané. Dôkazné bremeno je na žalobcovi a žaloba je v tejto časti odôvodnená iba subjektívnymi pocitmi žalobcu. Výšku žalobcom uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy považoval za neprimeranú. Žalovaný tiež spochybnil závery žalobcu o tom, že medzi namietaným rozhodnutím a vznikom nemajetkovej ujmy existuje priama, bezprostredná a neprerušená príčinná súvislosť.

5. Žalovaný navrhol pripojenie trestného spisu Okresného súdu G. sp. zn. 29T 176/2013.

6. V replike žalobca poukázal na to, že v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe sa uznesenie o vznesení obvinenia považuje za nezákonné rozhodnutie v prípade oslobodzujúceho rozsudku. Žalobca tvrdí, že sa žiadnym svojím konaním nedopustil porušenia služobnej prísahy a rovnako tak ani služobnej povinnosti spôsobom, ktorý by zakladal dôvod na prepustenie zo služobného pomeru. Rozhodnutie o uvoľnení zo služobného pomeru žalobca súdu predloží. Žalobca tvrdí, že o uvoľnenie zo služobného pomeru nežiadal dobrovoľne ale na základe nezákonného obvinenia a medializácie jeho osoby. Zotrvanie v služobnom pomere by sa spájalo s neustálymi mediálnymi atakmi na jeho osobu a jeho nadriadených.

7. Žalovaný sa už písomne nad rámec svojich písomných podaní nevyjadril, sporové strany na pojednávaní zotrvali na svojich vyjadreniach.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a svedkov, v rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise predložených stranami sporu, a to: Uznesenie ČVS: E. -XXX/F. zo dňa 25.1.2012 (č.l.11-15 spisu),Uznesenie NS SR 2Tdo 61/2017(č.l.16-20 spisu),prehľad internetových linkov - adries, na ktorých je doposiaľ zverejňovaný prípad žalobcu(č.l.21 spisu), aktuálne fotokópie niektorých internetových stránok zverejňujúcich prípad žalobcu, fotokópia stránky denníka Nový čas zo dňa 28.1.2012, (č.l.22-29 spisu), Žiadosť o predbežné prerokovanie zo dňa 10.3.2017 s prílohami, (č.l.30-34 spisu), Podací hárok, Doručenka, (č.l.47-48 spisu),List MV SR z 21.3.2017-Odpoveď GP zo dňa 16.5.2017, (č.l.51-53 spisu),Predžalobná výzva zo dňa 08.09.2020 + podací lístok, Prehľad úrokových sadzieb ECB. Faktúra 217007 a príloha-vyúčtovaním trov obhajoby a cestovných nákladov (č.l.37-47 spisu),doklad u úhrade faktúry č.l.44, vybavenie žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa (č.l.191) spisu.

9. Z výpovede žalobcu vyplynulo, že pred vznesením obvinenia pracoval ako zástupca Okresného riaditeľstva PZ v G.. Tento riaditeľ si ho vybral kvôli tomu, že ho považoval za odborníka, pretože prešiel všetky odborné zložky ORPZ. Bol zakladateľom OOPZ v D., kde má trvalý pobyt. Bol na funkcii v G. zhruba dva mesiace, keď prišli dvaja páni a doručili mu uznesenie o vznesení obvinenia bez predchádzajúceho výsluchu, či už ako svedka alebo ako podozrivého. Krajský riaditeľ H., mu samozrejme oznámil, že ak to bude medializované v médiách, musí ho odvolať z funkcie. Vec bola medializovaná, teda mal možnosť pokračovať na oveľa nižšej funkcii ( čo bolo vzhľadom na jeho prax a postavenie ponižujúce) mimo miesta svojho trvalého pobytu, alebo odíde do civilu, pod tlakom okolností si zvolil možnosť druhú, ku ktorej by ale inak nepristúpil, nakoľko zarábal 1 480,- EUR netto a po odídení z polície do civilu mi bol vypočítaný dôchodok 785,- EUR, teda ak by neodišiel jeho dôchodok by bol 200 eur mesačne vyšší , čo mu bude chýbať už do smrti. Trestné stíhanie ovplyvnilo žalobcu v pracovnom a spoločenskom živote. Rodičia sú tiež z obce, kde požívali úctu, vážnosť, rešpekt. Otec bol zapojený do rôznych verejných vecí, športových vecí a toto bolo medializované, nestačili rodičia odpovedať na veľmi psychicky náročné otázky. Nikto sa ich nepýtal, či to vôbec spravil. Každý hovoril, že bolo mu to treba, a že dostane len podmienku. Nedalo sa nikomu vyvrátiť, že to nie je pravda, bolo to v TV. Otcovi v tom roku diagnostikovali onkologické ochorenie, potreboval peniaze na liečbu. 1.11.2012 otec zomrel - bolo to v roku, keď ho obvinili. Žena musela taktiež odísť z práce pod tlakom existujúceho obvinenia,

o ktorom sa hovorilo.  Sestra podniká v J., v účtovníctve, robí podnikateľom účtovníctvo, ktorí mňa tiež poznajú. Pri každom pracovnom i mimopracovnom stretnutí, tie isté otázky: prečo to spravil, načo mu to bolo, bolo to nepríjemne pre ňu  i pre žalobcu. Práca počas trestného stíhania sa mu hľadala ťažko, nakoľko nikto nevedel ako vec dopadne , preto bol pre zamestnávateľov rizikový zamestnanec.

10. Z výpovede sestry žalobcu ako svedka súd zistil, že brat bol v rodine vnímaný ako čestný, pracovitý, šikovný, morálne na vysokej úrovni, spravodlivý, rodičia hlavne otec sa v ňom videli. Keď sa to dozvedeli bolo to nepríjemné, niesli to ťažko, lebo boli aktívni v obci a všetci sa o trestnom stíhaní dozvedeli a pýtali sa, vopred brata odsúdili, otec sa už jeho oslobodenia nedožil v práci to riešili jej klienti a naznačovali, že od nej odídu. Bolo to ťažké obdobie. Nevie prečo šiel do civilu, ale zle znášal degradáciu. Bol to dobrý policajt aj vedúci.

11. Z výpovede Karola Fódu ako svedka súd zistil, že so žalobcom pracoval, poznal žalobcu od roku 1995 a vedel že má dobrú odbornú reputáciu, preto si ho vybral za svojho zástupcu. Vedel, že je prísny , ale spravodlivý, zvládal výborne svoju agendu za jeho éry na okrese v G. nebol trestaný, prečo odišli do civilu nevie, ale myslí si, že ak by nedošlo k trestnému stíhaniu neodišiel by, lebo mal svoju prácu rád.

12. Z výpovede manželky žalobcu ako svedka súd zistil, že počas trestného stíhania, to bolo pre rodinu veľmi ťažké obdobie, bála sa o muža , že si niečo urobí, prípad bol medializovaný, všetci sa o tom dozvedeli , jej česť bola pošpinená, všetci ho odsúdili aj bez rozhodnutia súdu,  musel odísť zo svojej funkcie, lebo sa prípad medializoval, počas tej výpovednej lehoty bol zaradený na obvodné oddelenie do H., na najnižšiu možnú funkciu samostatného referenta, teda bol degradovaný. Robila na úrade práce - úsek služieb. Samozrejme tam sa z polície posiela žiadosť, a teda vedeli o tom, vedúca si ju zavolala a pýtala sa jej , čo s tým plánuje robiť. Jej rešpekt a vážnosť šli dole, šla na PN, psychicky sa zrútila V roku 2016 musela dokonca odísť pod vplyvom tohto tlaku, teraz pracuje v K.. Jej povesť bola degradovaná v ich okolí táto vec stále rezonuje: dcéry sa kamarátky pýtali, čo to otec spravil, svokrovci strašne ťažko to niesli, svokor sa už oslobodenia syna ani nedožil.

13. Súd prejednávanú vec posúdil podľa nasledovných ustanovení právnych predpisov.

14. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci A) nezákonným rozhodnutím, b)nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

15. Podľa § 5 ods. 1, 2, 3 zákona č.514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť. Ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

16. Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č.514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

17. Podľa § 15 ods. 1, 2 zákona č.514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4

a 11. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

18. Podľa § 18 ods. 1, 2, 3 zákona č.514/2003 Z. z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

19. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

20. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., sa výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

21. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis".

22. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. "je výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu".

23. Podľa § 232 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP") lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

24. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je objektívna zodpovednosť (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa nemožno zbaviť. Je založená na kumulatívnom splnení troch podmienok, a to existencii nezákonného rozhodnutia, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody.

25. V prejednávanej veci žiada žalobca náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy na tom skutkovom základe, že uznesením vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Sekcie kontroly a inšpekčnej služby Úradu inšpekčnej služby odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite C.:E./ F. zo dňa 25.1.2012 mu bolo vznesené obvinenie za návod podľa § 21 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. k prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Jeho sťažnosť z 27.1.2012 proti uzneseniu o vznesení obvinenia, odôvodnenú obhajcom 30.1.2012, zamietla ako nedôvodnú Krajská prokuratúra H. uznesením sp. zn. Kv 78/11-26 zo dňa 9.3.2012. Dňa12.8.2013 Krajská prokuratúra H. pod sp. zn. Kv 78/11 podala na žalobcu obžalobu pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na Okresný súd G.. Okresný súd G. žalobcu rozsudkom č. k. 29T 176/2013 zo dňa 15.12.2015 podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby oslobodil a oslobodzujúci rozsudok nadobudol právoplatnosť 10.11.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v H. č. k. 5To 63/2016 zo dňa 10.11.2016, ktorým bolo zamietnuté odvolanie prokurátora proti oslobodzujúcemu rozsudku. Proti uzneseniu Krajského súdu v H. č. k. 5To 63/2016 z 10.11.2016 podal generálny prokurátor Slovenskej republiky dovolanie a toto bolo odmietnuté uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Tdo 61/2017 zo dňa 7.11.2017 podľa § 382

písm. b/ Tr. por. Dňa 20.3.2017 podal žalobca na Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Ministerstvo vnútra dňa 21.3.2017 pod č. KM-OPS1-P-56/2017 žiadosť postúpilo Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky. V žiadosti žalobca žiadal náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy v rovnakej výške a z rovnakého titulu, ako si ich uplatňuje v žalobe. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky žiadosť vybavila dňa 16.5.2017 pod sp. zn. VI/4 Gc 58/17/1000-7. Žiadosti nevyhovela. Vybavenie žiadosti bolo právnemu zástupcovi žalobcu doručené dňa 26.5.2017.

26. V priebehu trestného konania žalobcovi vznikli trovy obhajoby v celkovej výške 4.493,17 eur, ktoré boli vyčíslené faktúrou č.XXXXXX zo dňa 13.02.2017 na sumu 4493,17 eur (č.l.37), podľa predloženej špecifikácie - výpočet odmeny za právne služby (č.l.38 spisu), ktorá suma bola uhradená žalobcom na účet právneho zástupcu žalobcu dňa 16.02.2017 (č.l.44 spisu), nebolo sporné, že s vlastnou účasťou žalobcu na procesných úkonoch sa spájali cestovné náklady osobným motorovým vozidlom z miesta bydliska do miesta vykonávania úkonov a späť, vo výške 281,75 €.

27. Procesnou podmienkou konania pred súdom v súvislosti s uplatneným nárokom na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci je predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom v zmysle § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 zákona č.514/2003 Z. z.. Medzi stranami nebolo sporné, že uplatnený nárok bol predbežne prerokovaný pred príslušným orgánom, príslušný orgán - Generálna prokuratúra SR uplatnený nárok neuznala, žalobca je teda oprávnený domáhať sa priznania náhrady škody na súde. V ďalšom sa súd teda zaoberal dôvodnosťou uplatneného nároku z hľadiska splnenia zákonných predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za spôsobenú škodu.

28. Pokiaľ ide o prvý predpoklad o zodpovednosti štátu za škodu, a to existencia nezákonného rozhodnutia, nárok na náhradu škody spôsobenej začatím (vedením) trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č.514/2003 Z. z.. V prejednávanej veci súd mal za preukázané, že uznesením vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Sekcie kontroly a inšpekčnej služby Úradu inšpekčnej služby odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite C.:E./F. zo dňa 25.1.2012 mu bolo vznesené obvinenie za návod podľa § 21 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. k prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák, pričom rozsudkom okresný súd v Galante rozsudkom sp. zn.: 29T/176/2013 zo dňa 15.12.2015 (právoplatný 0.11.2016) žalobcu oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. por. Vychádzajúc z ustálenej judikatúry súdov (rozsudok Najvyššieho súdu SR 1Cdo/53/93, uznesenie NS SR č.4MCdo15/2009, Nález Ústavného súdu SR I.ÚS540/2016, uznesenie NS SR 4Cdo66/2018 z 21.11.2018), súd konštatuje, že ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov podľa zákona č.514/2003 Z. z. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Oslobodenie spod obžaloby má taký istý význam, ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre jeho nezákonnosť, pretože iný výklad by odporoval zmyslu právnej úpravy o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci podľa zákona č.514/2003 Z. z.. V prejednávanej veci bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že žalobca bol právoplatne oslobodený spod obžaloby, aj keď orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie tak, že jeho výsledkom bolo uznesenie o vznesení obvinenia, podozrenie sa v trestnom konaní nepotvrdilo, čoho dôsledkom je existencia nezákonného rozhodnutia. S rozdielnym výkladom pojmu nezákonné rozhodnutie sa vysporiadal Najvyšší súd SR práve v rozhodnutí 4Cdo 66/2018 z 21.11.2018, keď "rozdielnosť rozhodovania bola už prekonaná postupmi a mechanizmami zodpovedajúcimi právnej úprave účinnej do 30.06.2016; t.j. v súčasnosti táto rozdielnosť neexistuje. V čase po rozhodnutí najvyššieho súdu sp. zn. 4MCdo 15/2009 Najvyšší súd nevydal rozhodnutie, ktoré by bolo v porovnaní s týmto rozhodnutím založené na odlišných právnych záveroch". Z odôvodnenia uvedeného nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Pre posúdenie nezákonnosti rozhodnutia, respektíve postupu orgánu činného v trestnom konaní nie je rozhodujúce, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Ústavný súd vo svojom rozhodnutí I.ÚS320/2016 konštatuje, že "ak bolo trestné stíhanie konkrétnej osoby zastavené z dôvodu, že sa skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie, nestal, že skutok nie je trestným činom, respektíve, že skutok nespáchal obvinený, uznesenie, ktorým bolo obvinenému obvinenie vznesené a tiež aj záväzný pokyn

prokurátora na vznesenie obvinenia (ako bolo obvinenie vznesené na základe pokynu prokurátora) sú vždy nezákonné, zasahujúce do základných práv jednotlivca.

29. Na základe vyššie uvedeného súd ustálil, že žalobcom označené uznesenie je nezákonné, čím je splnený prvý zákonný predpoklad pre zodpovednosť žalovaného za škodu pri výkone verejnej moci.

30. Pokiaľ ide o existenciu skutočnej škody, túto súd mal za preukázanú a táto nebolo žiadnym spôsobom namietaná ani rozporovaná. Existencia škody vyplýva z dokladov predložených žalobcom a predstavuje trovy obhajoby v predmetnom trestnom konaní a cestovných nákladov a v celkovej výške 4777,92 eur.

31. Vzniknutá škoda, ktorú si žalobca uplatnil, nepochybne vznikla v priebehu trestného konania, v rámci ktorého bol žalobca stíhaný aj príčinnú súvislosť medzi škodou (spočívajúcou v zaplatení trov obhajoby + a cestovných nákladov) a nezákonným rozhodnutím. V konaní bola sporná účelnosť vynaložených trov obhajoby .

32. Vznik škody žalobca preukázal vyúčtovaním trov obhajoby, z ktorého vyplýva: celkom 30 úkonov právnych služieb, ktoré boli poskytnuté advokátom JUDr. Jánom Polákom v súvislosti so zastupovaním žalobcu v prípravnom konaní a v konaní pred súdom v trestnej veci v nasledujúcom rozsahu: 1/ prevzatie a príprava obhajoby 29.1.2012, § 14 ods. 1 písm. a) Vyhlášky 63.58 € + 7,63 € RP, 2/ účasť na vyšetrovacom úkone 02.05.2012 v BA, výsluch svedkov: F., H., L. v trvaní od 08.05 do 10.35 hod., § 14 ods. 1 písm. c), 2x 63,58 € + 2x 7,63 € RP, 3/účasť na vyšetrovacom úkone 02.05.2012 v BA, výsluch svedkov: D., D., F. v trvaní od 08.30 do 9.50 hod. a od 13.05 do 13.40 hod., § 14 ods. 1 písm. c), 2x 63,58 € + 2x 7,63 € RP, 4/účasť na vyšetrovacom úkone 11.05.2012 v BA, výsluch svedkov: D., E., D., M. v trvaní od 08.10 do 9.10 hod., od 10.00 do 13.10 hod. a od 13.35 do 15.50 hod., § 14 ods. 1 písm. c), 3x 63,58 € + 3x 7,63 € RP, 5/ účasť na vyšetrovacom úkone 13.6.2012 v BA, výsluch obv. B. v trvaní od 8.40 do 12.35 hod., § 14 ods. 1 písm. c), 2x63,58 € + 2x 7,63 € RP,6/ účasť pri vyšetrovacom úkone 21.6.2012 v BA, výsluch svedkov, B., konfr. B. vs D., konfr. B. vs M. v trvaní 8.30 do 9.35 hod. a od 10.00 do 13.50 hod., § 14 ods. 1 písm. c), 2x63,58 € + 2x 7,63 € RP,7/účasť na vyšetrovacom úkone 23.07.2012 v BA, preštudovanie spisu v trvaní od 08.25 do 9.40 hod a od 10.15 do 10.30 hod., § 14 ods. 1 písm. c), 2x63,58 € + 2x 7,63 € RP,8/vypracovanie písomného podania - vyjadrenie podľa § 34 ods. 1 TP + podnet + návrh na vykonanie dôkazu z 10.08.2012, § 14 ods. 1 písm. c), 2x63,58 € +2x 7,63 € RP,9/účasť na vyšetrovacom úkone 03.10.2012 v BA, výsluch svedkov: A., D., I., od 8.15 do 09.05 hod., od 9.25 do 9.50 hod. a 10.03 do 10.30 hod., § 14 ods. 1 písm. c), 2x 63,58 € + 2x 7,63 € RP,10/porada s klientom za skončenú hodinu 04.10.2012 v trvaní od 16.00 do 17.10 hod. + návrh na vykonanie dôkazu z 05.10.2012 ako jeden úkon, § 14 ods. 2 písm. a), v 2/3, 42,39 € + 7,63 € RP, 11/ účasť na vyšetrovacom úkone 26.10.2012 v BA, konfr. E. N. L. od 11.00 do 12.00 hod., § 14 ods. 1 písm. c), 63,58 € + 7,63 € RP, 12/písomné podanie - predloženie dôkazu + vyjadrenie podľa § 34 ods. 1 TP z 02.11.2012, § 14 ods. 1 písm. b), 63,58 € + 7,63 € RP, 13/ účasť na vyšetrovacom úkone 16.11.2012 v BA, výsluch svedka O. od 08.30 do 09.00 hod., § 14 ods. 1 písm. c), 63,58 € + 7,63 € RP,14/ účasť na vyšetrovacom úkone 14.12.2012 v BA, preštudovanie spisu v trvaní od 09.55 do 10.35 hod., § 14 ods. 1 písm. c), 63,58 € + 7,63 € RP,15/žiadosť o preskúmanie postupu policajta z 15.01.2013, § 14 ods. 3 písm. c) v spojení s ods. 8 v %, 32,54 € + 7,63 € RP,16/účasť na vyšetrovacom úkone 18.07.2013 v NZ, výsluch svedka P. od 14.00 do 14.30 hod. a preštudovanie spisu od 15.00 do 15.10 hod, § 14 ods. 1 písm. c), 65,08 € + 7,81 € RP,17/písomné podanie - vyjadrenie podľa § 34 ods. 1 TP z 29.07.2013, § 14 ods. 1 písm. b), 65,08 € + 7,81 € RP,18/odpor z 19.11.2013 a oznámenie z 20.12.2013 ako jeden úkon, § 14 ods. 3 písm. d) v spojení s ods. 8, 65,08 € + 7,81 € RP,19/účasť na konaní pred OS G. 20.01.2014 od 9.00 do 12.15 hod., § 14 ods. 1 písm. c), 2x 67 € + 2x 8,04 € RP,20/podnet - námietky proti obsahu zápisnice z 28.01.2014, § 14 ods. 5 písm. a) v spojení s ods. 8 v %, 16,75 € + 8,04 €,21/účasť na konaní pred OS G. 07.07.2014 od 9.00 do 16.10 hod., § 14 ods. 1 písm. c), 3x 67 € + 3x 8,04 € RP,22/ účasť na konaní pred OS G. 08.09.2014 od 9.00 do 12.45 hod., § 14 ods. 1 písm. c), 2x 67 € + 2x 8,04 € RP,23/účasť na konaní pred OS G. 22.09.2014 od 9.00 do 11.45 hod., § 14 ods. 1 písm. c), 67 € + 8,04 € RP,24/účasť na konaní pred OS G. 03.11.2014 od 9.00 do 11.45 hod., § 14 ods. 1 písm. c), 67 € + 8,04 € RP,25/ účasť na konaní pred OS G. 27.04.2015 od 09.00 do 11.00 hod., § 14 ods. 1 písm. c), 69,91 € + 8,39 € RP,26/účasť na konaní pred OS G. 25.05.2015 od 13.00 do 14.30 hod., § 14 ods. 1 písm. c), 69,91 € + 8,39 € RP,27/porada s klientom za skončenú hodinu 28.06.2015 v trvaní od 15.30 do 16.45 hod., § 14 ods. 2 písm. a), v 2/3, 46,61 € + 8,39 € RP,28/účasť na konaní pred OS G. 15.12.2015 od 09.00 do 12.00 hod., § 14 ods. 1 písm. c), 69,91 € + 8,39 € RP,29/písomné podanie - vyjadrenie k odvolaniu KP

z 22.08.2016, § 14 ods. 1 písm. b), 71,50 € + 8,58 € RP,30/účasť na konaní pred KS H. z 10.11.2016, § 14 ods. 1 písm. c), 71,50 € + 8,58 RP. Trovy spolu boli žalobcom vyčíslené vo výške 2.624,44,- Eur + 330,22 € (RP). Žalobca ďalej uplatnil okrem trov právneho zastúpenia aj náhrady za cestovné náklady za účasť na procesných úkonoch počas trestného konania v sume 281,75,- Eur. Žalobca tieto náklady rozdelil na výdavky za pohonné hmoty vo výške 92,16,- € a amortizáciu vozidla vo výške 189,59,- €.

33. Podaním doručeným súdu dňa 12.6.2024 (č.l.176-179 spisu) sa žalovaný vyjadril k účelnosti jednotlivým úkonom vyúčtovaných a zaplatených trov obhajoby, žalobca sa vyjadril písomne dňa 26.6.2024 ( č.l.189-191 spisu).

34. Podľa § 232 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

35. Súd čiastočne vyhovel námietkam žalovaného pri istých úkonoch, nakoľko ich nepovažoval za účelne vynaložené: Žalovaný namietal nesprávnosť výšky odmeny pri úkonoch 16 - 30 v rokoch 2013 až 2016 poukazom na výpočtový základ. Táto námietka žalovaného je dôvodná ( nebolo sporné).
Pri 3 úkonoch v roku 2013 je celkový rozdiel (195,24 - 173,85) 21,39 €.
Pri 6 úkonoch v roku 2014 je celkový rozdiel (402 - 360,66) 41,34 €.
Pri 4 úkonoch v roku 2015 je celkový rozdiel (279,64 - 247) 32,64 €.
Pri 2 úkonoch v roku 2016 je celkový rozdiel (143 - 127,16) 15,84 €. Žalobca si uplatnil viac o 112,21 € ( nebolo sporné). Dôvodná bola i námietka ohľadne úkonu č. 3, ktorý mal spočívať v účasti obhajcu JUDr. Jána Poláka na vyšetrovacom úkone dňa 02.05.2013 v Bratislave, pričom sa jednalo o výsluchy svedkov D., D. a F., ktoré mali podľa vyúčtovania trvať od 08.30 do 09.50 hod. a od 13.05 do 13.40 hod., za ktoré si žalobca uplatňuje 2x 63,58,- € + 2x 7,63,- €.Zo zápisníc z výsluchu svedkov založených v súdnom spise vyplýva, že výsluch A. D. dňa 02.05.2012 trval od 08.30 do 09.15 hod., výsluch svedka D. trval od 09.30 do 09.50 hod. a výsluch svedka I. F. trval od 13.05 do 13.40 hod. Podľa § 14 ods. 1 Vyhlášky (účinnej do 30.06.2013), odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo za konanie pred súdom alebo iným orgánom, pri konaní o dohode o vine a treste, pri konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín, ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny. Odmena obhajcovi v uvedenej výške nepatrí. Po preštudovaní zápisníc z výsluchu bolo zistené, že čistý čas trvania jednotlivých výsluchov, t.j. výsluchu svedkov D., D. a F., ktoré na seba bezprostredne nadväzovali trval 110 minút. V zmysle § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín. Uvedené je v súlade s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3To 83/94, podľa ktorého pre priznanie odmeny je rozhodujúci čistý čas trvania úkonu, ktorého sa obhajca zúčastnil a nie aj čas prerušenia, napr. z dôvodu prestávok počas úkonu alebo medzi jednotlivými úkonmi, keďže v týchto časových úsekoch nejde o vykonávanie vyšetrovacieho úkonu. Na základe uvedeného je možné žalobcovi trovy právneho zastúpenia priznať za účasť na vyššie uvedených úkonoch len vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny. Žalobca si uplatnil viac o 63,58,- € + 7,63,- €.
36. Vo vzťahu k ďalším úkonom právnej služby súd uvádza, že šlo o preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Žalovaný namietal dôvodnosť účtovania dvoch úkonov právnej služby dňa 23.7.2012 nakoľko sa úkon č. 7 opakoval a spolu neprekročil dve hodiny. Súd vyúčtovanie považoval za správne ,pretože prvý úkon sa riadne skončil bez prestávky či prerušenia v čase o 9.40 h a druhý úkon sa realizoval v dôsledku nových skutočností, ktoré vyplynuli z aktuálneho stavu (žalobca musel zisťovať identifikačné údaje listín, ktoré navrhoval doplniť do spisu), a tento začal až o 10.15 h, teda 35 minút po ukončení prvého úkonu. Žalovaný namietal výšku odmeny obhajcu na úkonoch dňa 3.10.2013 (výsluch svedkov A., D., I., úkon č. 9) ktoré považoval, za jeden úkon právnej služby v trvaní menej ako dve hodiny) súd mal za preukázané, že žalobca uplatňuje nárok vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny. Medzi výsluchom svedka A. a I. je časové obdobie v trvaní viac ako 20 minút. Nejedná sa teda o "za sebou nadväzujúce úkony" a žalobca správne vyčíslil svoj nárok za dva úkony právnej služby A. ako jeden úkon v trvaní od 8.10 h do 9.05 h a I. + D. ako druhý úkon v trvaní od 09.25 h do 10.30 h. Žalovaný namietal neúčelnosť vyjadrenia žalobcu zo dňa 2.11.2012 podľa § 34 ods. 1 TP( úkon č. 12). Žalovaný však neuvádza žiaden argument, ktorým by oponoval vecnej stránke namietaného podania obhajcu. Z podania obhajcu je zrejmé, že obhajca reaguje plne v súlade s § 34 a 44 TP na vývoj dôkaznej

a procesnej situácie a to za účelom dosiahnuť zastavenie trestného stíhania žalobcu. Tento a aj aj ostatné úkony obhajcu boli účelné, o čom svedčí aj oslobodenie žalobcu spod obžaloby, súd námietku žalovaného preto vyhodnotil ako nedôvodnú. Žalovaný namietal tiež úkon č.15 z 15.1.2013 žiadosť o preskúmanie postupu policajta s tým, že žalobca nepredložil vybavenie tejto žiadosti prokurátorom. Žiadosť o preskúmanie postupu policajta má oporu v ustanovení § 20 TP a z jej obsahu je zrejmé, že bola vecne zdôvodnená. Vybavenie žiadosti prokurátorom žalobca pripojil č.l. 191 spisu, pričom žalovaný toto podanie nerozporoval. Žalovaný namietal písomné podanie z 29.7.2013 ako úkon č.17 s tým, že vyhodnocovanie dôkaznej situácie nie je úkon právnej služby, keďže vyšetrovanie bolo skončené a žalobca sa mohol k dôkazom vyjadriť v konaní pred súdom. Z podania obhajcu je zrejmé, že obhajca reaguje plne v súlade s § 34 a 44 TP na vývoj dôkaznej a procesnej situácie (konkrétne na dôkazy doplnené do spisu v súlade s pokynom prokurátora, ktorý vydal na základe predchádzajúcej žiadosti obhajcu) a to za účelom dosiahnuť zastavenie trestného stíhania žalobcu, keďže v tom čase ešte nemal obhajca a ani obvinený informáciu o tom, ako vyšetrovateľ ukončí spis, t.j. či podá prokurátorovi návrh na podanie obžaloby alebo na zastavenie trestného stíhania. Tento a aj aj ostatné úkony obhajcu boli účelné a nevyhnutné, o čom svedčí samotné oslobodenie žalobcu spod obžaloby, úkon bol teda dôvodný. Žalovaný namietal i písomné podanie z 28.1.2014 úkon č.20 .Z obsahu uvedeného podania vyplýva, že sa jedná o vecne riadne zdôvodnené podanie detailne reagujúce na konkrétny obsah zápisnice. Vybavenie tohto podnetu sa odzrkadlilo v oslobodzujúcom rozsudku, úkon bol podľa súdu dôvodný.
37. K námietke žalovaného ohľadne nesprávne stanovenej DPH súd uvádza, že osobitne sa posudzuje dodanie služby v prípade, keď je služba dodaná čiastkovo alebo opakovane. Práve druhý z uvedených spôsobov je v súvislosti s poskytovaním právnych služieb podľa zákona o advokácii relevantný a je pod ním potrebné rozumieť dodanie rovnakého druhu služby v opakovaných dohodnutých lehotách. V praxi totiž pomerne často nastávajú prípady, kedy sa advokát s klientom dohodne na opakovanom poskytovaní právnych služieb v určitom časovom období, prípadne na neurčitý čas a zjednajú si výšku paušálnej odmeny, ktorú bude klient uhrádzať advokátovi. V zmysle § 19 ods. 3 zákona o DPH pri opakovane poskytovaných službách sa považuje služba za dodanú najneskôr posledným dňom obdobia, na ktoré sa platba vzťahuje. Z uvedeného vyplýva, že daňová povinnosť nevzniká poskytnutím každej individuálnej služby v dohodnutom období, ale vzniká najneskôr posledným dňom toho obdobia, na ktoré sa platba za poskytnutie týchto služieb vzťahuje. Dňom dodania zdaniteľného plnenia bol deň ukončenia obhajoby 2.2.2017 a sadzba DPH bola v tom čase 20%.Právny zástupca žalobcu je platcom DPH, čo vyplýva z IČ DPH SK1042353796, ktoré mu bolo pridelené ( skutočnosť všeobecne známa). K dôvodnosť nároku na náhradu škody v časti straty času a za použitie vozidla ako aj dôvodnosti vycestovania obhajcu za úkonmi mimo sídla advokáta súd odkazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 41/2021 z 19. mája 2021podľa ktorého posúdenie účelnosti trov právneho zastúpenia založené výlučne na kritériu vhodnosti voľby advokáta vzhľadom na sídlo jeho advokátskej kancelárie stojí mimo ústavnokonformného výkladu podústavného práva. Žalobca použil na dopravu svoje osobné motorové vozidlo a vyčíslil hotové výdavky na PHM a amortizáciu vozidla ( ich vznik sporný nebol), ktorej výšku upravuje osobitný právny predpis ktorý možno aplikovať aj na použitie vozidla mimo pracovného pomeru nakoľko k opotrebovaniu motorového vozidla žalobcu preukázateľne opakovanými cestami z miesta bydliska do miesta vykonávania úkonov a späť došlo, ak si žalobca pomohol pri určení výšky tohto svojho nároku zákonom o cestovných náhradách nepostupoval nesprávne . Námietku žalovaného súd preto považuje za nedôvodnú.
38. Súd na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že žalobcovi v dôsledku trestného konania v príčinnej súvislosti vznikla skutočná škoda v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. v sume 4554,82 eur, čo predstavuje 4273,07 eur za trovy konania a žalobcom vynaložené cestovné náklady 281,75 eur v zmysle § 232 CSP, preto žalobe v tomto rozsahu vyhovel a v prevyšujúcej časti (112,21 € 63,58,- € + 7,63,- €) žalobu zamietol.
39. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 8000,- eur titulom nezákonného rozhodnutia, t.j. v dôsledku trestného stíhania.
40. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/l 25/2019 zo dňa 27.08.2019 "za nesplniteľné dôkazné bremeno (dôkaznú povinnosť) v takej situácii najvyšší súd označuje požiadavky odvolacieho súdu na preskúmanie finančného ocenenia nehmotnej ujmy žalobcu, najmä v oblasti osobných, rodinných, pracovných, sociálnych vzťahov či psychického stavu, pretože nemajetková ujma sa nepreukazuje (porov. 4 Cdo 34/2018, bod 4.1 .vi.). Nemajetková ujma vzniká samotným porušením základných práv a slobôd fyzickej osoby nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom.
41. Pri hodnotení následkov trestného stíhania žalobcu súd vychádzal z dĺžky trestného konania, zo skutku, ktorý sa žalobcovi kládol za vinu a zneužívanie právomoci verejného činiteľa. V predmetnom

prípade mal súd za preukázané výpoveďou žalobcu, že v priebehu trestného stíhania, ktoré trvalo takmer 6 rokov niesol veľmi zle jeho degradáciu a zavrhnutie zo strany okolia, ktoré ho odsúdilo dopredu a bralo ako hotovú vec, že je vinný. Počas dlhotrvajúceho trestného stíhania čelil nepríjemným poznámkam a informáciám o jeho údajnej trestnej činnosti, ľudia ho vnímali ako vinného, pričom hrozba trestu za skutky, za ktoré bol stíhaný, vplývala na jeho život, kvalitu jeho života znižovala, a to v súkromnej, rodinnej, spoločenskej a pracovnej. V dôsledku trestného stíhania bol žalobca obmedzený aj na financiách, nakoľko odišiel do výsluhového dôchodku, hoci podľa žalovaného dobrovoľne, v skutočnosti to bolo nasilu pod vplyvom okolností. Prácu mal rád nikdy by predčasne neodišiel, no očakávalo sa od neho, že si očistí meno. Jeho žena bola vystavená útokom zo strany spoločnosti, ľudí z malého mesta nadriadených v práci, deti zo strany kamarátov, ktorí žalobcu ako otca detí vnímali ako vinného. Manželka trpela psychickými problémami celá vec ju ťažila a trápila. Otec bol z trestného stíhania tak nešťastný, že sa to podpísalo na jeho zdraví, sestra musela opakovane sa vyjadrovať k situácii brata svojim klientom, ktorí sa tiež vypytovali. Medializácia v novinách nebola sporná, teda ľudia v dedine a žalobcovom okolí sa o jeho trestnom stíhaní dozvedeli. Žalovaný nespochybnil, že žalobca bol bezúhonnou osobou. Pred začatím trestného stíhania bol policajt s dlhodobou dobrou povesťou. Z výpovede žalobcu aj svedkov vyplynulo, že v meste, v ktorom žil, bol považovaný okolím za vinného a nikoho nezaujímalo, že bol nakoniec oslobodený spod na neho vyvíjaný obžaloby. Podpísalo sa to na jeho sebavedomí, to že si pošpinil svoju dobrú povesť nesie doteraz veľmi zle.
42. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy za trestné stíhanie vo výške 6 000,- eur, pričom pri stanovení výšky náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal zo sumy 1 000,- eur na rok trestného stíhania. Takto priznaná náhrada nemajetkovej ujmy podľa súdu predstavuje dostatočné zadosťučinenie za utrpenie žalobcu na tých nehmotných hodnotách, ktoré sa dotýkajú morálnej integrity žalobcu, taktiež pokiaľ ide o stres, neistotu a frustráciu z výsledku trestného stíhania. Podľa názoru súdu žalobcovi vznikla ujma trvajúca po celú dobu takmer 6 rokov trvajúceho trestného stíhania, pričom tento zásah bol o to intenzívnejší, keď sa preukázalo, že žalobca bol po celé toto obdobie trestne stíhaný pre skutok pri ktorom nebolo dokázané, že sa stal. Trestné stíhanie predstavovalo značný zásah do osobnostných práv žalobcu, ktorý bol vystavovaný počas doby takmer 6 rokov trvajúceho trestného stíhania vyšetrovacím úkonom orgánov činných v trestnom konaní. Súd tak dospel k záveru, že negatívne následky spojené s trestným stíhaním by pociťovala ako závažnú ujmu každá osoba na jeho mieste. Súd nespochybňuje, že trestné stíhanie nepriaznivo zasiahlo aj životy rodinných príslušníkov žalobcu, či jeho bližšie okolie, avšak podstatou uplatňovanej náhrady nemajetkovej ujmy je vznik nemajetkovej ujmy práve u osoby, ktorá bola nezákonne trestne stíhaná. Nad rámec súd poznamenáva, že rodinnú nepohodu, ktorá mala rozhodne na žalobcu dopad, ako dôvod vzniku nemajetkovej ujmy zohľadnil. Súd teda žalobcovi z titulu nemajetkovej ujmy priznal 6000 eur a v prevyšujúcej časti ( 2000 eur) žalobu zamietol. Pokiaľ ide o primeranosť výšky nemajetkovej ujmy a kritériá jej spravodlivého určenia, súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 754/2016-42 zo dňa 24.1.2017.
43. Zároveň súd priznal žalobcovi i príslušenstvo uplatnenej pohľadávky, a to 5%-ný ročný úrok z omeškania z dlžnej sumy od 1.7.2017, teda až následne po doručení stanoviska Generálnej prokuratúry SR o neuspokojení nároku.

44. Súd určil žalovanému lehotu na plnenie 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, pretože žalovaný žiadal v prípade úspechu žalobcu v konaní o určenie 30-dňovej lehoty na splnenie povinnosti s odôvodnením administratívno-časovej náročnosti úhrady a potrebou schvaľovacieho procesu úhrady. Súd na základe žiadosti žalovaného uložil dlhšiu lehotu na splnenie uloženej povinnosti (30 dní), túto považoval za primeranú vzhľadom na dôvody uvádzané žalovaným.

45. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP s tým, že žalobca bol v predmetnom konaní sčasti úspešný. Žaloba bola sčasti zamietnutá, predmetom zamietnutia bola časť nárok na náhradu škody (220,10 eur) a časť nároku na náhradu nemajetkovej ujmy( 2000 eur). Pretože výška plnenia v časti náhrady nemajetkovej ujmy závisela výlučne od úvahy súdu, žalobca bol v tejto časti svojho nároku plne úspešný, pokiaľ ide o skutočnú škodu z nej potom určil celkový úspech žalobcu v rozsahu 90% (zo žalovanej sumy vo výške 4774,92 eur súd priznal žalobcovi sumu 4554,82,- eur, t.j.

čiastočný úspech žalobcu je 95%, čiastočný úspech žalovaného 5%, celkový úspech žalobcu je 90%). Vzhľadom na uvedené súd za procesné úspešného považoval žalobcu, a preto rozhodol tak, ako je uvedené v poslednej výrokovej vete tohto rozsudku. O výške náhrady trov konania potom rozhodne súd samostatným uznesením v lehote do 60 dní po právoplatnosti tohto rozsudku, pričom pri určení výšky náhrady trov konania bude vychádzať z prisúdenej istiny.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia.